

Українська Газета № 171

УКРАЇНСЬКА ГРИБУНА

Ч. 171.

Варшава, субота 26 листопада 1921 року.

Ч. 171.

ВИДАВНИЦТВО І КІНКІЙ СКЛАД

„ВЕК КУЛЬТУРИ”

Warszawa, Daniłowicowska 8 т. 8. Tel. 284-66.

Класична література. Новітня література вид. 1921 р. Словники. Дитячі книжки. Підручники. Технічні книжки. Медичні книжки вид. 1921 р.: проф. Шефер—шкір., проф. Блайдер—психіатр., пр. Бендинічічі хор., проф. Ремер—хоробрих ока, проф. Бруги і Штігнерберг—основи кліничної діагностики, проф. Якобі і Цінер—Атлас шкіри і кінсвер. хор., проф. Ландау—Фізіологія в практиці мед., п.оф. Тельцт і Дала Роза—актом. атлас I, II, III т. з малюван. контур., I різноманіт. і рентгенограмами.

Виключне предст. на Польщі мед. вид-ва „Лікарь” в Берліні. Журнал: „Врачебник Оберзрай” № № 1, 2, 3, 4, 5, 6, „Весільний Сборник”, „Землемісії”, „Сплюхи”, „Театр і жінка”, „Славянин і Восток”.

Виключне представництво на Польщі

„Славянського видавництва” в Празі. Видавництво технічних книг „Знаніє” і видавництво „Руської Типографії Гутков” Берлін.

26 листопада виходить з друку:

„Приходський устав православної церкви” з додат. про вик. список повіт. збор. і прич. до розводу. „Положення про Вище Радар Управ. в правосл. церкві”.

Склад віднінній від 9 до 5.

Замовлення приймаються по пошті і вислаються післяплатою.

Український Будівельний Союз
ЛЬВІВ, ВУЛ. ОССОЛІНСЬКИХ 6.
(Адреса для телеграм: „УБУС” — ЛЬВІВ).

БУДУЄ
ПРОДАє
ІСТУНАКЕ В ЧЛЕНІ. — КУПУЙТЕ УЧЛІ.

26 листопада 1921 р.

Перед лицем. Ніхто з обективів Европи. них глядачі не ста- не відкінти тільки

що повстання на Україні, що єт уже мало не місяць, розгорнулось та притикає в окремих місцях, розхідячись соєтською владою, відійшло і для Польши, і для Румунії і для цілої Європи. Це так існо, зрозуміло, що большевики на тому будуть свої прогести, певне мабуть маючи в руках і факти добровільно ідеїної участі у повстанні сторонніх українському народові людей, якісь чужеземних підданих. Большевики через те її намагаються саме повстання виставити у форму якось чужеземної інвазії чи авантюри.

Обективно судячи, є певна рація в таких міркуваннях, бо тає ще молоді історії на цього державного відродження дає багато почавочих фактів. Коли їх логічно обміркувати, можна прийти до висновку не дуже оптимістичного що до значення повстань та їх доцільності в досягненні нашої безпосередньої цілі—візволення України з під большевицького ярма.

Величезне повстання, що вибуло проти соєтської влади під керуванням полковника Григорієва на Херсонщині, після відходу війська Директорії з України, до чого воно долело? Так, воно підірвало всі мрії большевиків про підтримку соєтської Угорщини, воно зруйнувало цілу армію, знищило всі запаси амуніції, але не дало воно змоги перебудувати повстанчий матеріал в армію, і відомо, великою користі наїї справі воно не принесло. Спасло тільки Європу від нападу, що, з огляду на події в тодішній Угорщині, могла мати дуже й дуже великі наслідки.

Пізніше велике затяжне повстання, що, підірвавши соєтську владу, облегчило приход на Україну з одного боку Деникіна, а з другого боку обеднаних армій українських республік, теж великої користі нам не принесло, бо, не маючи жадно підтримки зовні — ні амуніцією, ні гришми, ми не змогли використати всіх вигідних наслідків; їх використувала, доки не скомпромітувала, Добрармія.

Славетний зимовий похід, з

Омеляновичом-Павленком та Тютюнником на чолі, справді підірвало соєтську владу на правобережній Україні, і наступ польсько-українського війська зробив якісь триумфальним візом, але хто з того покористав? Жадно допомогти не було нам зовні, нехай було перевести мобілізації через брак амуніції — і знову військо.

Це все показує, що мало підірвати та повалити, а треба зараз же щось організувати, а без допомоги зовні, без допомоги Європи — ми безпорадні. У величезніх безмежніх, непроходимих просторах, де армія відійшла від армії, може реорганізуватися. У них сила силина і порохових і гарматних заводів, сила ріжного матеріалу, і заявляючи тому вони не залежать від Європи.

Над нами висить якісь фатум.

Стратегічні пляни старої Росії дозволяли будувати на Україні жадно заводу, жадно фабрики, які б могли ми під час захоплення нашої території використати і виходить так: народ, наче воїн інтересів якіхось чужеземних держав, в ім'я інтересів Европи, в безглуздому якомусь альтруїзмі підрива міць та силу соєтської Москви, ведучи наче якесь привентивну за них війну. Він ступнево своїми повстаннями руйнує всі завойовницькі заходи соєтів, чи цілком розбиваючи, як поход в Угорщину, або сплутуючи цілком їх, як це було з наступом на Польщу. І от у людей, що далекі в Україні, у людей, які не розуміють тає психики, що склалася на Україні, є уяві, що повстання ці можна якось спинити, що можна переконати когось не повставати, і коли є повстання, то завдяки якісь злій волі та провокації.

Життя покаже, що собою уявляють ці повстання, історик разбере насправді всі причини їх і наслідки. Егоїстична Європа розуміє вже й зараз всю роль українського визвольного руху, і не тепер, а в четверг за самостійністю української держави, ми певні в тому, будуть класти голови якісь сучасні Байрони, відчайдуячи та, що вона зробила для Європи в цю тяжку для неї хвилю.

А зараз...
Цілком зрозумілі прості слова чеського журналіста: „на мій погляд, українцям треба єднатися в союз тільки поміж собою та уникати всяких зносин з своїми суперниками” (У. Т. 160). А ви-

ЩОДЕННА

непартійна демократична газета.

Виходить у Варшаві
під провідним керівництвом
Олександра Саліновського,
при участі видатних українських
літературних сил.

Особистий прибуток в редакційних спра-
вах від 11 до 12 год. ранку.

Дрібні рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА

За 1 рік: 1) На пошті — 333 мар. поз-
бавлена інтересовані 333 мар. поз.
За кількістю з Америк 1 копія. Фран-
ція, Голландія, Бельгія 19 фр. Італія 10 лір. Швейцарія 5 фр. шв. Німеччина
75 мар. Чехословаччина 15 мар. Австрія
250 мар.

Знайди якесь — 75 мар. поз.

ЦІНА ОГОЛОШУЄ
За рядок певну ціну. Газета 97 мар.
нода після уплати 70 мар. поз.
Адреса: відділка з контрактами
Варшава, Нова Сіті, 22 (Університет, № 19
Сіті, 2.). Телефон редакції 229-03

Окремий примірник 30 мар.

Пертрактації без ґрунту”

Справа з російськими пертрак-
таціями, почата ще у вересні
ц. р. в досить туманній статті
М. Олександровича під титулом
„Еміграція й Україна” („У. Т.” ч 103), її досі ще нік-
и не може втратити своєї „акту-
альності”. Зявилася потім одпо-
відь на цю статтю С. Черкасен-
ко під тит. „З ким говори-
ти?” („У. Т.” ч 113), яка, здава-
лося, установлювала безгрントов-
ність пертрактації. Але тим не
менше в провідній статті „Шля-
х до порозуміння” („У. Т.” ч 117) ще раз ця справа де-
батується і нарешті в числі 160
„У. Т.” — справа ця знову пору-
шується в провідній статті „Ро-
сіяне і ми”.

Стежачі за розвитком цього
питання, якому редакція „У. Т.”
надала дискусійного характеру,
ми, на жаль, не можемо конста-
тувати в трактуванні справи
поступу, що подавав би надію на
на той чи інший перехід над
цією спралю до порядку ден-
ного. А навпаки: в останній раз
справа обговорюється в звязку
також з опублікованими листами
п. М. Шаповалі і не тільки не
розвивається, а набирає небажан-
их прикмет зважного обвину-
вачування різних українських
партийних кол.

Між тим справа в московсь-
ких пертрактаціях, по своїй
суті надзвичайно проста. Тільки
якісь атавізм „малоросійсько-
го самоствердження” виявляється
у запевненні провідної статті
„Росіяне і ми”, що в україн-
ців „нема і ніколи не було во-
рожості до москалів”. Цьому мос-
калі не вірів і особливо не пові-
ряє тепер. Через те ніскільки не
ділано, що вони і факти нашої
визвольної боротьби перекручу-
ють по своєму, і не визнають
за нами уже досягнутої нашим
народом шляхом кривавої бор-
отьби самостійності і суверенності,
але цинічно перегозорюють вони
вплутує в справу закріплення на-
шої державності не стороннім еле-
ментом, але цинічно сподіваються
на нашу зраду, як що реальні
сподівання з ведучою розмовою з
п. П. Милюковим, і наївний і не
безпечний в своїй неясності і на-
ївності журналіст, який міг з
серйозним виразом говорити про
можливості якоїсь спільноти, акції
московської і української демо-
кратії „проти большевіків і ре-
акціонерів” на Україні („У. Т.”
103).

І ясно, чому. Входячи в пертрак-
тації з суперником, українська

демократія хоч і не одмовляється
від національних постулатів само-
стійності, суверенності, соборності,
але цинічно перегозорюють вони
вплутує в справу закріплення на-
шої державності не стороннім еле-
ментом, але цинічно сподіваються
на нашу зраду, як що реальні
сподівання з ведучою розмовою з
п. П. Милюковим, і наївний і не
безпечний в своїй неясності і на-
ївності журналіст, який міг з
серйозним виразом говорити про
можливості якоїсь спільноти, акції
московської і української демо-
кратії „проти большевіків і ре-
акціонерів” на Україні („У. Т.”
103).

Ці розмови тільки шкодять на-
шій справі, бо ставлять під сум-
нів серйозність наших прямувань
до закріплення нашої самостій-
ності, сувереності, соборності
ідеїної зброянної армії та людей і
корисним, або принаймі неутральним,
але вплутує елемент заінтересован-
ий, який не може не бути до нас
ворожим, який з цею во-
рожістю до нас не кривя і не
криється і який всі зусиль при-
кладе, щоб відновити нашу владу
і Україну до рук прирати. З цим
суперником в момент нашого
відновлення від цього від-
повідальному брехні для розмов.

Ці розмови тільки шкодять на-
шій справі, бо ставлять під сум-
нів серйозність наших прямувань
до закріплення нашої самостій-
ності, сувереності, соборності
ідеїної зброянної армії та людей і
корисним, або принаймі неутральним,
але вплутує елемент заінтересован-
ий, який не може не бути до нас
ворожим, який з цею во-
рожістю до нас не кривя і не
криється і який всі зусиль при-
кладе, щоб відновити нашу владу
і Україну до рук прирати. З цим
суперником в момент нашого
відновлення від цього від-
повідальному брехні для розмов.

І таєдінно, що ці істини зроби-
лися підігравано не тільки грома-
дські думки, а й політичні так-
тики Західу відносно Росії, газета

„Преса”

— «діяльність брехні», як це роблять

з брехні, що ці істини зроби-
лися підігравано не тільки грома-
дські думки, а й політичні так-
тики Західу відносно Росії, газета

„Преса”

— «діяльність брехні», як це роблять

з брехні, що ці істини зроби-
лися підігравано не тільки грома-
дські думки, а й політичні так-
тики Західу відносно Росії, газета

„Преса”

— «діяльність брехні», як це роблять

з брехні, що ці істини зроби-
лися підігравано не тільки грома-
дські думки, а й політичні так-
тики Західу відносно Росії, газета

Нота Раковського

Большевики зуяли загрожують всім своїм нотами. Одну з таких нот, невідомих нашим читачам, вважаємо необхідним почати в «Українській Трибуні». Адресована вона буде в кінці жовтня болгарському прем'єру міністру Стамбулинському.

Зміст її слідує:

Харків. Іскрова телеграма подана в Софії (невідразно), з приходом української соїтської делегації в Каліфарським на чолі, яка приїхала для масового закупу верна... де також подається до відомо, що у делегації знайдено численні дорогоцінні речі, частини яких походить з бувшою царською скарбниці. З огляду на те, що це повідомлення має офіційний вигляд, український соїтський уряд бачить себе примушеним висловити болгарському урядові зного боку енергійний протест проти арешту делегації, а також проти перекручення фактів.

1) Від соїтського уряду не посилюється жадної делегації до Болгарії. Тут росходитиметься про делегацію Українського Червоного Хреста під проводом громадянина Лінніченка, Голови Українського Червоного Хреста, людини безпартійної, яка виконувала ті самі функції при Червоному Хресті під всякими режимами на Україні.

2) Делегація не везла з собою ніяких дорогоцінностей або коштовних речей, а особливо таких, які могли б належати царській фамілії. Вона не могла закупити навіть невеликої кількості зерна, бо й ледве стало брошою на кочти подорожі. Запевнення болгарського агентства не відповідає дійсності і уявляє неприхильне перекручення фактів. Каліфарсь-

кий, який Іхав разом з делегацією, недавно перед тим вийшов з Болгарії з російськими та українськими полоненими, повернутими відбувається за згодою болгарського уряду. Тепер він привіз з України цивільних інтернованих болгар. Завдання делегації Червоного Хреста полягало в тому, щоб просити дозволу у болгарського уряду урядити збир на користь голодаючого населення України, а особливо прохати болгарських професорів, половина яких дісталася освіту на українських університетах, допомогти їхнім українським товаришам. Арештування цієї делегації є порушенням недоторканості інституції Червоного Хреста, а також нечуйванням прикладом безсомнності. Український соїтський уряд сподівається, що скромне і чисто гуманітарне завдання цієї місії не могло бути причиною цієї очевидної спроби болгарського уряду використати приїзд місії Червоного Хреста, щоб зробити з того так звану політичну справу і придбати цим ласку ворогів соїтського уряду, а саме французьких імперіалістів і все це за рахунок тих, що помирають з голоду на Україні.

Український соїтський уряд вважає себе примушеним заявити, що якщо делегація не буде на гайно звільнена, ним будуть зроблені відповідні заходи, і коли болгарські громадяни, які у великому числі перебувають на території України, впадуть жертвою цих заходів, то цілковиту відповідальність несе болгарський уряд.

Голова ради народних комісарів і комісар закордонних справ Української республіки Раковський.

Політичні вісти

Конференція амбасадорів.

ПАРИЖ 24.XI. Преса передбачає, що в першій половині січня збереться конференція амбасадорів, що буде присвячена справам Мадей Азії, а також подіям першої німецької мільярдової виплати на рахунок відшкодувань.

Уступлення Керзона.

ЛОНДОН. (ЕТЕ). «Інвінг Нью» повідомляє, що теперішній державний секретар закордонних справ Керзон має уступити з прічини договору Франції з Кемалістами, а також унаслідок зустрічі переговорів з Егіптом. Керзон має заступити лорда Дербі.

Японія й Далекосхідна Республіка.

ГЕЛЬСІНГФОРС. Переговори між Японією та Далекосхідною Республікою в Дайрені, які були перервані, тепер знову в ініціативі японської делегації офіційно відновлені. Японська делегація повідомила російську, що японське правительство дозволило відкрити в Японії окремий відділ далекосхідного телеграфного агентства.

Вчити приїхав делегат американського правительства, полковник Кольдуель, для ступіння політичних та економічних умов Далекосхідної Республіки.

Врангельова армія

Зраз, коли скupчення Врангельових військ у Болгарії та Югославії притягає до себе більшу увагу,* не походить, прислухається, що про неї оповідає закордонна преса.

Топік у Криму Врангельова армія складалася з 1 корпусу генерала Кутепова, Донських та Куланських козаків. Зраз, в ній пишівся корпус Кутепова, що перебував у таборі в Галіполі, а починаючи з серпня почали бути перевезені до Болгарії та Югославії.

Кількість цього корпусу Галіпольському таборі в початку липня була більше 20000 чоловік. З того ж часу вона зменшилась через дезертирство та через зголошення до подорожі на Далекий Схід (записалося більше 25 відс.), Крим того виїхало до соїтської Росії (більше 500 ч.), до Бразилії (1500—2000 чоловік) та вступило до гречеської армії (duже мало). Решта (більше 75 відс.) чекає своє долі в Галіполі, в Югославії, в Болгарії та інших місцях.

В серпні почалося перевезення її до Болгарії та Югославії.

Склад корпусу дуже ріжко-манітний, а саме: добровольці, мобілізовані під чесністю Денікіна та Врангеля в підпілі червоноарміїц (юнкери, сашати, дезертири).

З цих трьох категорій самий надійний елемент—це добровольці, які вступили в перевезення. Решта ж—елемент непевний, який на всіх ступініах служить більш силі та обставинам.*

* „Врангельова армія”—Укр. Трибуна від 14 жовтня ч. 135.

Добровольці в кінності—більше 50 відсотків, а в піхоті не більше 10 відсотків.

Найкраща піша частина—Алек-сієвський полк, який складається майже виключно з тих, що служили раніше в старих російських гвардійських та армійських полках.

Озброєння—теж не скрізь однакове.

Юнацькі школи (усього 1500—1700 юнаків) поголовно озброєні рушницями та холодною зброєю. В кінності озброєно лише 15—20%, а саме в кожніх з 4 полків тільки офицерський ескадрон та учебна команда.

Зброя—ріжких систем та зразків. Набій мало: по 15—40 на рушницю та по 2—3 ленти на кулемет.

Амуніції майже немає, а подекуди—самодільна.

Порядок в таборах—як у мирній час: скрізь чистота та порядок.

Харчі літом були дуже зменшені й не вистачають потребам. Тому продаються все, що має, щоб прохарчуватися. Продають навіть скарбові речі, не вважаючи на суворі карі.

Навчання й практика в таборах провадилися інтенсивно. О 7.30 годині з ранку встають. Після молитви, а потім до обіду—муштра. О 12 годині—обід. По обіді—практика на ріжких роботах (в тому числі—по ремонту шосе будівництву запізнені) по улаштуванню таборів та по гоночному. Відправлються також, щоб замінити в городі вулиці та на вантажувати пароплави. Остання практика дуже тяжка.

Вільний час іде на латація одягу, на тягання дров до міста, чим заробляють собі на харчі.

Духовні потреби майже цілком не задоволені. Часописи попадають до таборів рідко. Так звані «устні часописи», за відсутністю досвідних промовців та відповідного матеріалу, успіху не мають. В таборі невеличкий, дуже притягливий театр; більшість місцевих стоячі.

Часами навідуться кореспонденти (наприклад Сургучов), які говорять промови на сучасній політичні теми та проводять ідею монархізму.

Дисципліна взагалі середня, альбо партізанського характеру. Що до козаків за останні часи помічається «дуже керенський». До офіцерства ж дисципліна дуже сурова. З цього погляду на першій місці стоять юнаки, потім кіннота й нарешті піхота й гарматники. «Чисто зовнішня дисципліна, в залежності від начальника частини, вимагала для проведення в життя енергійних заходів та суворих кар».

Відношення офіцерів до солдат в взагалі нормальнé. За останній час серед офіцерства помічалось запобігання поруч з беспричинною часами брутальністю.

Відношення солдатів до офіцерів не рівні; в кінності—з обидвох боків добрі, в піхоті—значно гірші. Йо дуже низького офіцерства країн, які до цього відносяться. В деяких частинах помічається наявість нездовolenій, а також недовіри солдатів до офіцерів—подібно як в 1917 році, що пояснюються збільшеною пропагандою діяльності соїтських ідей та засобів розбудови армії.

Взаємні офіцерства між со-

Європа й Совєтів

Подробиці англійської ноти.

Англійські газети оголошують подробиці останньої англійської ноти, яку вислано до советів у відповідь на ноту Литвинова. Англійський уряд повторює попереднє обвинувачення соїтів, що вони керують пропагандою в Індії, Персії, Афганістані та інших країнах. Хоча Литвинов стверджує, що соїтський уряд не безпосередні, ні посередині підтримує звязків з індійськими революціонерами, однак англійський уряд має в своїх руках документи про те, що соїтський уряд запросив до Москви кількох індійських революціонерів і приймає їх як гостей. Вони брали участь в кількох конференціях, де обговорювались способи перевороту в Індії. Литвинов зазначає, що соїтський уряд не залежить від III інтернаціоналу. Проти цього англійського урада перечини, що соїтський уряд зробив ще більше, ніж зробив III інтернаціонал.

(Ржеч).

останнього часу одержує від іншого допомогу і всі засоби для угримання. Два найбільш видатні члени соїтського уряду—Ленін і Троцький, являються рівночасно членами виконавчого комітету III інтернаціоналу, а тому обидві установи мають постійний контакт і відповідальність одної з них рівночасно падає і на другу.

Приватна власність—як підстава для зносин з Росією.

ВАШИНГТОН. 23.11. В справі відносин американського уряду до уряду соїтів Юз сказав, що урядова заявя соїтського уряду про визнання передвоєнних боргів Росії не дає підстави для зносин з Росією. Загальна сума американських боргів в Росії винесла 16 з половиною мільярдів золотом, з них 188 мільйонів припадає на американську місію. Заява Соїтської Росії мусить бути ще далі, а саме—віднести приватну власність в Росії.

(Ржеч).

Ріжні вісті

Цензура у Франції.

ПАРИЖ, 22.11 (ПАТ). На сьогоднішніх засіданнях парламенту ухвалено введення цензури. Проти цього закону голосувало лише двох соїтів. Після ухвалення закону члени парламенту відспівали марсельську.

Большевицький замах в Ісландії.

КОПЕНГАЕН. В Рейкіавіці (Ісландія) вибули большевицькі заворушення. Група большевиків, ініціаторів заворушення, примусила поліцію відступити, після чого забарикадувалася в одному з дому. Населення Рейкіавіка організувало самооборону та надійшлося швидко вітримиріти большевиків, кількість яких дійшла вже до кількох сотень. На випадок необхідності буде викликано команду датського інспекційного корабля, який стоїть коло берега Ісландії.

На чолі большевицької групи стоїть місцевий журналіст Фредерік Зон.

(Р.).

Бешіст комуністів у парламенті.

БЕРЛІН 24.11. (ПАТ). Засідання парламенту, яке розпочалось ячора по обіді, продовжувалось до 5 з половиною годин ранку. Обструкція комуністів проти регуляміну зломано. Серед сильної галасу на кріслах комуністів прийшли нові регуляміни. Засідання часто переривалось. Комуністи освистали президента, а один із комуністів клинув на залию засідання бомбу. Внесок комуністів про дозвіл палення цигарок під час засідання відкинуто. Не зважаючи на це, комуністи демонстративно палили цигарки.

Засудження комуністів у Фінляндії.

Московська „Правда“ повідомляє, що фінляндська поліція викрила у Виборзі, Васі та Або комуністичні ячейки. У Виборзі арештовано 5 осіб, у Васі—5, в Або—2. Веський гофферікт засудив редакторів 3 газет за вязниці на 4 місяці.

Совітська Росія

Німецька делегація в Москві.

БЕРЛІН, 24.11. З Москви повідомляють: Голова німецької делегації, яка прибула до Москви, сказав представникам преси, що мета його приїзду полягає в тому, щоб в першу чергу навязати переговори з комісаром земельних справ у справі забезпечення Росії біжжам і сільсько-гospодарчими машинами. Комісар земельних справ має подати німецькі торговельні делегації реєстр найбільш потрібних йому в даний момент машин і гатунків біжжа. Замісць цього Росія буде доставчати Німеччині дерево і прадиво. Нарешті голова делегації зазначив, що делегація не має жадних політичних цілей.

Залізнична криза.

«Економическая Жизнь» (ч. 244) повідомляє: «Недостача палива примусила транспортну секцію «Госплана» розбити всі залізниці на три категорії, в залежності від їх необхідності для держави. У першу категорію входять за лізниці протягом 20.208 верст. Потреби їх експлоатації будуть задоволятися у повній мірі. До другої категорії відносяться залізниці протягом 16.009 верст, на яких мають скоротити рух. У третю категорію вхолтали залізниці — 27.784 верстні, рух на яких буде припинено в першу чергу. Паливна криза набрала надзвичайно гострого характеру. На 1 вересня було вугілля всього 198.924 куб. саж., на 1 жовтня — 165.672 куб. саж. Деяким залізницам загрожує повне припинення руху. Омська залізниця забезпечена паливом на пів дня». (РСПП).

Ліга охорони прав людини і Холмщини.

(Інтерв'ю з товарищем голови Ліги).

З дорученням редакції я розмовляв з товарищем голови Ліги охорони прав людини п. Ст. Тутут.

Завдання Ліги.

На початку цього року по ініціативі варшавських демократів почалася в Польщі нова організація під назвою «Ліги охорони прав людини і громадянині», метою якої є охорона кожного громадянині і організації, вільності або право яких порушенні, чи то на грунті належності до якої-небудь народності чи релігії, чи то на грунті належності до якої-небудь політичної партії, а також охорона проти всякого надмужніття владою своїх прав та обов'язків. До завдань Ліги належить також і пропаганда в громадянстві поширення прав людини і виконання права органами, на яких покладено виконання його, та домагання реформи тих прав, які ображают окремі осіб або цілі громадські, політичні чи народні групи. Звичайно, Ліга не займається тими справами, які мають чисто приватний характер. Членом Ліги, згідно статуту, може бути кожний повнолітній, хто солідаризується з її завданнями. Альдо цього часу в дійсності членами Ліги є тільки поляки, хоча охочо будуть прийматися в члени і особи інших народностей. Головою Ліги є п. Є. Смировський. Охорона прав українців в Польщі.

Не так давно, продовжує п. Тутут, я робив доклад на загальному зібранні Ліги про якіснину на Холмщині. Як там було відзначено, центральний уряд не робить жадних перешкод до національного розвитку українців на Холмщині. На побаченні з прем'єр-міністром п. Поніковським, який разом з тим є міністром освіти, мені було відзначено, що уряд абсолютно не підтримує політику винародження ні в школах, ні в релігійних справах. Теж саме було мені відзначено я любельським вовою. Звичайно, з боку інших органів влади, які є як сам сконстатував, трапляються надмужніття і порушення тих прав, які мають меншість в Польщі згідно з конституцією. Так, напр., я єсобісто стверджував надмужніття в боку деяких шкільних інстекторів, переважно з кола правиці, про те іншо було повідомлено у відповідній департамент м-ва.

З приємністю можу ствердити, що за надмужніття в боку поліції, які були меною зауважені і про які повідомлені староства, зараз же старостами були вже зняті з репресій помаранчеві.

Жах смерті в Ташкенті.

Відомий чекист Петерс пише в ч. 203, «Ізвестій Туркспублікі»:

«На Ташкентській залізниці виявляється мертві діти. Сотні вмирають від тифу, червінки та маларії. У дитячому притулку наст. Ташкент на брудні підлозі покріті вішами виявляється діти. Атмосфера в цих помешканнях неможлива, уборних нема, у вікнах нема школи. Притулок має 50 місць, а в ньому перебуває понад 150 дітей. Мерії не вирають більш доби. Продукт видає хором національно малі порції їжи. В залізничному пункту наст. Ташкент-Пасажирській і по всюди на двірі лежать хором.

Зінкусійна чинність.

РЕВЕЛЬ. Серед московських чекистів виникли великі суперечки. Причиною їх були безрезультивні масові труси, перевезені в останній час в ініціативі лівої групи чекистів з метою викриття, ніби та, істинної змови.

Зінкусійна більшевізькі.

РЕВЕЛЬ. З Москви подають що в ініціативі Троцького продукують Тульського та Сестрорецького рушничних заводів додано до 60% довносиного часу. Гарматні заводи також підняли свою продукцію. Важко заходіть до збільшення кількості важкої артилерії по дивізіях та кількості куламетів кожної окремої військової частини.

Складний хід рівня.

ПРАГА 25.XI. (РСПП). З Москви повідомляють, що в Уфімській губернії від голода захворіло 80—90 відсотків населення.

звичайно не будемо вдаватись в розмову про загальні відносини двох народів, а ні тим більш, як установа польська, не будемо вести пропаганди про українізацію Холмщини, але завжди будемо домагатися відомства для української людності всього того, що за ними визнає конституція, ц.-т. вільність в справах релігійних і освітніх. Для цього ми пострибуємо передовим допомоги з боку самої людності української. Потрібна співпраця між двома народами, щоб мирним шляхом досягти своїх законних прав, бо як розірвемо контакт, то тоді Ліга наша нічого не зможе порадити.

До цього часу такий контакт з Холмщиною ми мали і завжди були поінформовані про дійсний стан річей і завжди допомагали їм, оскільки могли. Але на останніх засіданнях представників холмщаків п. Васильчук чомусь не приїхав і не повідомив про причини своєї відсутності, хоча телеграма від нас він і одержав. Звичайно, не не припинить нашої допомоги, але завжди перешкодити.

Для більш мішного контакту з місцями ми засновуємо тепер свої відділи. Два тижні тому залишився наш відділ в Люблині, в управі якого знаходиться п. Олькевич, Милюковський, Узemb. Подібний відділ має відкритись і в Холмі.

I. Ч—но.

На Війні та Холмщині

Як дівляться у Варшаві?

Опікнись на справі організації польської школи (для себе теплої гіздечка) для четырьох родин польських в селі Тростенці, як про це вже писалось в числі 152, «Укр. Трибуни», пані Суша затумала досягти своєї мети в іншій способі. Для цього вона інсценірувала політичний процес, що ніби то селяне села Тростенці підбурювались українським учительством до активного виступу супроти польської школи, а також до обжалування цієї справи перед вищою владою, про відповідні способом поінформували як поліцію, так і п. інспектора. Поліція таки дійсно проявляла спроби до одволяння уповноважених од піздки до Варшави, але це нічого не помогло і делегація все таки поїхала. П. інспектор ще рішучіше поступив у цій справі, виявивши в цьому не єдні які адміністраторські талан, нічуть не криючись у своїх симпатіях. Зараз було послано через п. Сушу до керовника Тростенецької народної школи, п. Іванова, листа про його звільнення з 1 грудня (авансом, значить) з посади керовника школою за браком документів о розумінні рівності національностей, а п. Суша «затичає» навіть без документів о розумінні рівності національностей, призначивши на його місце керовничу школи.

Як тільки повернулись уповноважені з Варшави, зараз же прибув п. начальник V району з отрядом поліції для розслідування цієї справи.

Міліціонери просто казали селянам, що, мов, прихали на ваш склади скарги на надмужніття, з боку відповідних адміністративних органів до властивих урядів, а не до приватних осіб, як це в переважаючій більшості робиться, то було в унікното багато неприємних явищ. Тим більш, що захист своєго права українська людність, на мою думку, може знайти завжди в особі люблинського воєводи п. Москалевського, який, не вважаючи на своє партійне становище, стойти на правому грунті і готовий охороняти законість відповідних поліційських почетостей і відвезено до району в Ківерці. Гілья опросу на третій день Й вищено.

Цікаво, як у Варшаві дівляться на такі справи...

O-кв.

Від редакції. Громадяні села Тростянець, уповноважені в цій справі, були кілька днів тому у Варшаві, в редакції нашої газети, і ми порадили Їм звернутися за захистом прав на рідну школу до Ліги прав людини й громадянині та до сеймової фракції П. П. С. Це вони й зробили, і отже в наслідок цього попали в польську буцигарію.

Зазначеній факт уявляє із себе красномовну ілюстрацію до інтерв'ю з п. Тутутом, яке ми друкуюмо в сьогоднішньому чиселі «Української Трибуни».

Повстання на Україні

З наших джерел

КОРЕЦЬ, 21.11. По точним тільки що одержаним відомостям повстанчі сили перейшли на Полтавщину, яка спалахнула загальним повстанням.

САРНИ, 23.11. Ваш кореспондент одержав відомості, що в бою під Тетеровим, який тягнувся 5 доб славне повстанське військо висадило в повітря два броневики і захопило велику кількість амуніції.

За кордоном.

БЕРЛІН. (Від власного кореспондента). Відомості про повстання на Україні зробили велике враження в тутешніх урядових і громадських колах, особливо серед тих, хто не вірить в співдіяння Німеччини з сусідською Ростоцькою. До нашого посольства різкі урядові, а особливо торговельні круги звертаються з питаннями та поясненнями про роз'язання повстання. Німечкі газети уділяють поважне місце відомостям про повстання. На предвісний жаль деякі газети німецькі дістають від своїх кореспондентів, головним чином зі Львова, брехливі інформації (очевидно це самі джерела, з яких користується редакція «Obwilla» Ред.) але не дивлячись на це заінтересовання німецьких кругів справою повстання на Україні є значним і широким.

Треба зважити, що німецька преса підтримує дезорганізацію і деморалізацію деяких частин червоної армії, що бачить вона в погромних нахилах червоноармійців. «Aktiv-Ukrainia» заявляє згадану тенденцію червоної армії зазначаючи разом з тим, що більшевики вживають всіх заходів, аби дискредитувати «національну революцію на Україні» і представити її в брехливому світлі.

Великий також інтерес до повстання виявляють і різні посольства та чужоземні представництва передбачаючи в Берліні. Для них це повстання було великою несподіванкою і, як опідознюють поінформовані люди, дивують їх особливо та сміливість, яку виявляють повстанці, що зважились розпочати боротьбу з більшевиками саме тоді, коли рішучою кола Европи ніби почали вже завдати певні стосунки офіційні з урядом союзів. Всіх треба зважити, що німецька преса поки що змайє вичікувати становище в оцінці українського повстання, зазначаючи лише поки що, що повстання це є великим і несподіваним ударом для більшевицької влади.

Про погроми.

Берлінський представник Української Народної Республіки надіслав листа до «Фосше Цайтуні», в якому протестує проти обвинувачення повстанців і українських військ в жидівських погромах. Він каже, що навпаки Троцький в останньому наказі по армії офіційно загрожує жидівському населенню погромами, на випадок, якщо воно буде допомагати повстанцям. Жиди, поляки і німці, які живуть на Україні ненавидять більшевицький режим і вітають новий визвольний рух на Україні. (Г. Р.).

З газет

В Славуті.

Після того, як повстанці кілька раз захоплювали Славуту, червоноармійці уже не відважуються наносити в містечку, а на ніч розходяться по селах.

Вночі з 20 на 21 листопада на відділ більшевицької кінності сиділо в 35 чол., які находився в околицях Славути, напали повстанці, розстріляли 3-х партійних комуністів, а решту обезброяли, забираючи коні, сіда і все майно.

Генеральний бої.

РІВНЕ. 20.11. З околиць Шепетівки повідомляють офіційні чинники, що на одеських шляхах відбувається тепер генеральний бої південної повстанчої армії генерала Гулого-Гуленка. Праве крило ворога вже злізло відповідно до повстанської кубанської правителів. Білозелене командування у половині вересня вирішило перевести спробу повстання, бажаючи викор

Кооперативний зізд у Львові

(Від нашого кореспондента).

У Львові, з ініціативи Красного Союзу Революційного, відбувся краївий кооперативний зізд, який складався в таких точках: 1) Стан нашої кооперативної організації (п. Герасимович). 2) Організація місцевих кооперацій і союзне будівництво (д. р. Баран). 3) Взаємовідносини кооперації до культурно-просвітітельської праці (інж. Павликівський). 4) Використання фахових сил для кооперативної роботи (п. Филипович).

На цей зізд прибуло до ста делегатів, головним чином з міст та містечок Галичини.

Не дивлячись на те, що поря-
док денний мав не лише місцевий,
але й загально-кооперативний
характер і тому намусіли б за-
цікавитися й кооперативні уста-
нови Волині та Холмщини, з пред-
ставництва сих останніх на зізді
можна було бачити лише делегати
кременецького півголового Сою-
зу Кооперативів.

Зізд відкрив т. Павликівський
іменем К-ту організації коопера-
тивів, який в коротенькому вступ-
ному слові намалював історію
кооперативного руху в краю та
історію заснування кооператив-
них центрів у Львові. Під кінець
т. Павликівський підкреслив, що

з причини матеріалізму, що панує
в даній момент і в якому заги-
нули навіть кращі сили коопера-
ції, ідея кооперації переживає
кризу, і здати мусить подати про
вишукання шляхів і накреслення
плану праці в області поширення
та віднайдення кооперативної ідеї
і принципів серед широких верств
українського громадянства—се-
ансів та робітництва.

Далі, після уконститування пре-
зидії зізду, було приступлено до
заслухання та розгляду чергових
докладів — рефератів.

Т. Герасимович констатує пов-
ну відсутність кооперативної сві-
домості у членів кооперативних
організацій I ступеня. Причини
бачить в хибах австрійського за-
хопу, який обмежує діяльність
т. в. лише практикою чисто економич-
ного характеру. Далі докладник
розвідає стан кооперації в краї
в сучасний момент в порівнянні
з австрійським періодом і, зупиня-
ючись на окремих галузях коопера-
тивного життя, констатує
занепад кредитової кооперації як
наслідок вадівової нестабільності
і взагалі пертурбації фінансово-
го характеру, але бачить повну
можливість та ґрунт для розвитку
сільсько-господарчої коопера-
ції.

Другим з черг робить доклад
д. р. Баран. Порівнюючи союзне
і взагалі кооперативне будівництво
краю з таким на Великій Україні і Польщі, він зазна-
чає, що в краї не будівництво
йшло в гори, як тому кооперації,
як такої, не було і нема. З це-
причини на теренах б. Австро-ні

Українська, ні польська, ні жidів-
ська кооперація не витворила
справжнього кооперативного життя.

В своєму рефераті докладчик
пропонує за зразок схему коопе-
ративного будівництва Великої
України чи Польщі. При чому пла-
віння цього будівництва мусить
творити, в умовах сьогоднішнього
дня, т-ва сільсько-господарчі
та споживчі, які т-ва в своїй ді-
яльності можуть бути здані й
називатися сільсько-господарчо-
торговельними. Надаючи велико-
го значення правильно зоргані-
зованому кооперативному будів-
ництву, яке мусить переводитися
відповідно підготовленим кадром
кооперативних робітників, д. р.
Баран звертає увагу на необхідність
свідомого закріплення через ко-
операцію економічних позицій в
краї.

Після обміркування й освітлен-
ня цілого ряду питань статутого-
го характеру зізд погоджується
з думками докладчика і висловлює-
ться за необхідність організації
I ступеня на чисто кооператив-
них принципах з тим, щоб т-ва ці
були об'єднані в с-зи повітового
району з центром в пунктах еко-
номічного тяжіння.

В дальших рефератах, як і ви-
ще загаданих, докладники зупиня-
ються на необхідності підгото-
влення кооперативних робітників
та взагалі на закодах для пошире-
ння кооперативних знань серед
широких кол краю — селянства.
З конкретних постावів в с-ї області
необхідно однією такі:
a) притягнення до співпраці м-
цевих просвітніх установ (просвіти,
читальні), b) влаштування ко-
оперативних курсів в різких пун-
ктах краю.

Резюмуючи роботу зізду треба
підкreslitи, що питання про по-
ширення кооперативних ідей і
взагалі упорядкування коопера-
тивного життя, дійсно болочі
питання, бо як зміст докладів —
рефератів, так і склад делегатів
зізду (в більшості) свідчать про
занадто інзиль рівень коопера-
тивної свідомості не лише в
ширих колах селянства, але і в колах активних працьови-
ніків кооперації. Питання ко-
оперативно-культурного чи органи-
заційного характеру, які на Великій
Україні є азбучною істинною —
тут вимагали широкого освітлен-
ня й докладного пояснення.

Взагалі українська кооперація
Галичини мусить перевести вели-
ку працю для налагодження
кооперативного життя в краї і в
цім вона повинна скористуватись
досвідом та ініціативою коопера-
торів братів — надані працівників,
яких зла недоля занесла на чу-
жину, закликавши їх до активної
і безпосередньої праці в своїх
установах.

Яким Білій.

Від громадського комітету у Відні

Управа Громадського Комітету
у Відні просить нас надрукувати
таку його відозву до українського
громадянства.

“Тяжкі часи, що переживає на-
ша Батьківщина, викинули за ме-
жі рідної землі велику кількість
українських громадян, які опини-
лися в різких країнах Західної
Європи та Америки. Поворот до
дому для переважаючої більшо-
сті цих емігрантів, як „Наші
прянії“, так „Надії“ та інші, що
на непередбачений час є не-
можливим. Між тим нужда се-
ред емігрантів зростає з кожним
днем і особливо в останній час
прийняла дуже гострі форми. Ни-
хто за нас не подбай, як ми са-
мі за себе не подбаемо. Мусимо
шукати порятунку лише в са-
моорганізації української емігра-
ції й об'єднанню її допомогою

діяльності, бо лише при цих умо-
вах можлива самопоміч і поміч
баку з едіоних чинників.

Допомогова робота серед ти-
сяч української еміграції в Ав-
стрії досі велася окремими українськими
організаціями, з яких
кожна охоплювала лише певну
групу емігрантів і діяльність свою
проводила майже ізольовано від
інших.

Український Доцомоговий Ко-
мітет, що заснувався у Відні
20 жовтня ц. р., ставив собі зав-
дання: скординувати свою пра-
цю з іншими, уже існуючими в
Австрії українськими допомо-
гами організаціями, осiąгнути

об'єднання й поширення цілої до-
помогової акції української гемі-
грації. Особливу вагу комітет на-
дає погодженню своєї діяльно-
сти з діяльністю подібних же
українських організацій в інших
країнах, де перебуває українська
еміграція, зокрема — в цілі одно-
стайного заступництва інтересів
української еміграції перед між-
народними чинниками.

Свідомі великих труднощів,

які полягають на шляху до здій-
снення поставлених комітетом

відповідних завдань, бачучи

яксо величезні розміри потрібної

допомоги, комітет зважується

приступити до праці лише в твер-
дий надії на активне співчуття до

поставлених ним цілей з боку

широких кол українського грома-
дянства. Комітет з великою до-
жалкою зустріє всяку допомогу

в його праці, яку виявить грома-
дництво чи матеріальними за-
собами, чи безпосередньою участ-
ю в роботі комітета, чи друж-
ньою порадою, чи як інакше —

найкожен допомага чим може.

Управа Українського Громадсь-
кого Допомогового Комітету

В. Австрії.

Голова: д-р Б. Матюшенко в. р.
Заступник голови: д-р Я. Оку-
нєвський в. р. Члени управи: С.
Гольдельман в. р., К. Чайка в. р.
Секретар управи: М. Галаган в. р.

Адреса Комітету: Wien, Biber-
gsasse 267. Ukrainsches Försorg-
Komitee in Österreich.

Українське життя

Гадюча робота.

У большевіків російських є тепер на службі для розвідки по українській справі Петро Дідушок з платною 4,000 марок німецьких місячно. Представник со-
вітської України Ауссем дав про-
ти Барановського у пресу заяву, на котру послідувала відповідь від Коваля і Барановського. Ауссем старається найти контакт з тор-
говельниками і промисловими кола-
ми і пропонує худобу, як обект
виміни. Між українськими студен-
тами, яких тут є до 150 душ, ве-
деться Дідушок пропаганда, ви-
зисуючи їх скрутне положення, Дідушок пропонує пересиди за-
дохти добру плату від російсь-
кої місії та змінити їх до себе.

Наприкінці треба додати, що Дідушок зробився большевиком тоді, коли не дав звиту в уитраті ти-
го грошей, які були на руках у
нього, які служиви в наші пар-
изькій місії дипломатичній. Потім
Дідушок зважався з відомим злочинцем І мартінотратником Су-
пруном, а останнім часам зовсім
перекинувся до большевіків

і за гроши провадить свою гадю-
чу і зрадницьку роботу.

Помилування гуцулів.

ЛІВІВ, 24.11 (ПАТ). „Газета
Львівська“ повідомляє з Коломиї,
що суд присяжних має розгляда-
ти справу гуцулів, які брали
участь в розроках на Гугульщині
в квітні 1920 р. що були викли-
кані комуністичними агітаторами.
Ім поставлено обвинувачення в
змові проти держави.

Піділі 20 ц. м. ранком на-
дійшла телеграма з Варшави з
декретом Начальника Держави
про помилування обвинувачених в
кількості 25 осіб. По одержанні
депеші привели обвинувачених до
залі засідань, де кожному пру-
чали до акту помилування, не
підставі якого всіх обвинуваче-
них винесено на волю. У вязни-
ци затримано лише двох, яким
ставились обвинувачення в участі
в грабунках.

Після концерту, заходами „гро-
мади старшин табору Стрілково“, в
салі університету, були ула-
штовані збори всіх учасників
цієї боротьби, на яких обмінювали
ліс враженими в цього часу.

В цей день у воятця, за ви-
нятком „фаховців і спеців“, на
обличу можна було бачити ра-
дість і задоволення.

Православна українська церква

в Америці.

Професор І. Огіенко одержав
від консисторії української греко-
православної церкви в Канаді і Злучених Державах листа, в якому
між іншим, консисторія пише:

“З отриманих листів довідуємось
про вашу готовність допомогти
нам в нашім церковнім ділі. За-
се складаємо вам сердечну подя-
ку від себе і від всіх вірних і
прихильників української право-
славної церкви в Америці.

Далі в листі консисторія ко-
ротко розкажує про церковний
рух в Америці і просить вислати
її священиків. Просить також
надрукувати в виданнях „Україн-
ської автокефальної церкви“ історію
її хільного церковного руху, про-
шукавши її унікнити.

Далі в листі консисторія ко-
ротко розкажує про церковний
рух в Америці і просить вислати
її священиків. Просить також
надрукувати в виданнях „Україн-
ської автокефальної церкви“ історію
її хільного церковного руху, про-
шукавши її унікнити.

Далі в листі консисторія ко-
ротко розкажує про церковний
рух в Америці і просить вислати
її священиків. Просить також
надрукувати в виданнях „Україн-
ської автокефальної церкви“ історію
її хільного церковного руху, про-
шукавши її унікнити.